

ИЗТОКЪ

ЦЕНА 2 ЛЕВА

СЕДМИЧНИКЪ ЗА СТОПАНСКИ, ОБЩЕСТВЕНЪ И КУЛТУРЕНЪ ЖИВОТЪ

РЕДАКТИРА КОМИТЕТЪ

Създаване Земедѣлски камари

През 1912 г. министъръ Д. Христовъ, от Гешевия кабинетъ, създаде специаленъ законъ за учредяването на Земедѣлски камари въ страната, който законъ и до днесъ е неприложенъ. Тъхния учредител не ги осъществи и въ недавниното си властува-не, като шефъ на същото министерство. Сочатъ се като причини: и безъ това държавата полага голѣми усилия и прави значителни разходи за всестранното подобре-не на основния поминъкъ въ страната — земедѣлието; как-ко повече ще допринесатъ тѣ-зи съвещателни тѣла при на-личността на цѣло едно ми-нистерство, съ толкова об-ширни служби и голѣмъ ка-дъръ отъ подгответи лица-специалисти. Отъ друга стра-на партийнитѣ и класови ор-ганизации поглѣщаха въ себе си всѣка замисъль за нѣкак-ко друго, предпочтително предъ тѣхъ, социалъ-стопан-ско организиране на българ-скитѣ производители. Обяс-нимъ и основателонъ страхъ!

Едно отъ първите мероприятия на сегашния министъръ на земедѣлието Ради Васи-левъ, което той категорично подчертава въ първите си изя-вления, е учредяването на компетентни съвещателни ин-ститути, които да бѫдатъ въ услуга и да работятъ за подобренето на земедѣл-ското производство, въ него-вите различни отрасли. При-стъпва се къмъ фактическо-то създаване на Земедѣлски-тѣ камари, въ рамките на съществуващия вече законъ, съ нѣкой значителни поправ-ки и измѣнения.

Две сѫ положителнитѣ страни, които могатъ да про-явятъ, въ своя правиленъ жи-вотъ, земедѣлските камари.

Първо — ще привлечатъ не-посредственото участие на

земедѣлеца — производител при решаването на въпроси за-съгаци всѣкидневния му поми-ниъкъ, въ което отношение той даде достатъчно доказател-ства, че не е чуждъ и невъз-приемчивъ къмъ подобренето и рационализирането въ про-изводството. Хилядитѣ ва-гони грозде и домати, които се наложиха на западния па-заръ, добре атестиратъ ка-чествата на нашия стопа-нинъ.

Второ — организирани вър-ху социалъ-стопанска основа, чрезъ своите камари, българ-скитѣ земедѣлски произво-дители ще могатъ да полу-чатъ отъ обществено-полити-ческитѣ функции на държа-вата много повече резулта-ти, отколкото имъ се обе-щаваше и ги лѣжеха въ пар-тийнитѣ и класови котерии. Пагубнитѣ последствия отъ последнитѣ, които хвѣргаха нара на въ изтощаващи го класови борби и гонения, още зеятъ като незадравелиани.

Нима интереситѣ на бъл-гарския селянинъ не ще бѫдатъ защищавани по-добре, по-честно и компетентно отъ самия него, отъ неговите ко-оперативни ратници, отъ неговите агрономи и специа-листи, събрани въ камаритѣ, отколкото това вършеха нѣ-колько кариеристи — адвокати безъ клиентела, не виждали въ живота си рало и мотика и отъ туту квантъ бездѣлници и декласирани елементи, които можеха да се изхра-нятъ само около казднитѣ на партизански котерии?

Въ това отношение пред-назначенietо на Земедѣл-ските камари е голѣмо и на-деждно. Тѣ могатъ да запъл-нятъ една зееща празнина въ нашата обществено-стопан-ска животъ.

Георги П. Арнаудовъ

Една министерска заповѣдъ

Въ една отъ последнитѣ си заповеди до своите чиновници министъръ на благоустройството инж. Сп. Ганевъ казва:

„Службите не бива и не могатъ да се поддаватъ на каквито и да било външни влияния. Въпреки всичко това, при последната ми обиколка, констатирахъ, че нѣкой отъ служащите сѫ смутени отъ престъпната и съ нищо неоправдана дейност на известни лица, стоящи вънъ отъ службата. Тѣзи лица, непоправими представители на „парти-занщината“, които нанесе-тъ голѣми поражения въ миналото върху нашия об-щественъ животъ, безъ да държатъ смѣтка за злото, което вършатъ, сѫ заплаш-вали съ уволнения, показа-вали сѫ списъци на за-мѣстване и пр.“

Целта, които се преследва съ цитираната заповѣдъ е ясна — тя е, — че въ интереса на нашия народъ и държава, е необходимо да се води борба отъ всички отговорни мѣста, съ остатъците — мизерни и недостойни — на онова позорно наше минало наречено пар-тизанство. Неговите представи-тели — престъпни креатюри — все още върватъ, че се върне времето на тѣхните пар-тизански оргии, когато ще вър-шатъ своята безчестна тѣрго-вия съ служби и меснети.

Българската интелигенция до-каза вече, че не ще допустне възвръщането на това позорно минало. Тя не желая да бѫдатъ оставени държавните, об-щински и обществени служби въ ръцете на тѣзи, които ги безчестеха до скоро.

Нашата общественост и днесъ се възмущава и не ще забрави тѣзи които „стоящи вънъ отъ службите“, влияятъ върху тѣх-ното отправление, като чрезъ плитко скроени средства и анке-ти, могатъ да увлънятъ „въ-нтереса на службата“ добле-сти и ценени отъ гражда-нството служители, за да ги за-мѣнятъ съ политически арха-ичности и случайни парвенюта.

Незаслепенитѣ граждани на единъ градъ, какъвто е Сли-венъ, виждатъ и не ще прос-тятъ на тѣзи които искатъ да упражнятъ всѣкакви външни и вътрешни влияния върху обед-нялата имъ община за осъ-ществяване на незаконните пре-тенции и смѣтки на когото и да било.

Сливенци така разбираятъ, до-брите мисли на тази заповѣдъ и ще се борятъ срещу всички страни, отъ кѫдето идва поди-гравка съ тѣхното достойнство и зло за общите интереси на града.

Въ тия части на земята, кѫде кипятъ политически раз-при, деятелинота на учения изследовател става почти не-възможна вследствие отрица-телното влияние на политичес-ките авантюристи и окружава-щите ги клики.

Професоръ Валтеръ Кенонъ

Колко дълбоко и неочекано се промѣни свѣта презъ по-следните нѣколко години! Национализмът се усили рѣзко и взе видъ на трескави форми. Правителствата, които се основаваха на здравите традиции, изчезнаха като сѣнка и отстъпиха мястото си на нови фактори.

Американски физиологъ професоръ Валтеръ Кенонъ, въ речта си предъ XV международенъ конгресъ по физиология, въ Ленинградъ — 1935 г.

Военниятъ министъръ г. Генералъ Луковъ е отъ ония воено-началници, които презъ време на своята служба въ града ни, сѫ оставили най-добри спомени върху гражданството, съ своята широка общественост и човѣшко прозрение въ нуждите на слабите обществени категории.

Преди напушнатето на града ни, г. Генералътъ подари своя портретъ на редакцията, съ надпись: „На „Изтокъ“ за добъръ споменъ отъ полезно сътрудничество. — Генералъ Луковъ“.

Освещаване бюстоветъ на х. Димитъръ и д. Чинтуловъ въ Бургасъ

Въ недѣля, на 16 т. м., въ Бургасъ се извѣрши освещава-нето на издигнатите въ бургасъ-ката приморска градина памет-ници-бюстове на двамата го-лѣми сливенци — легендарния войвода х. Димитъръ и родо-началника на българската пос-зия — поета-революционеръ До-бри П. Чинтуловъ.

Идеята за паметниците и срѣд-ствата за издигането имъ отъ живущите въ Бургасъ сливенци, организирани въ своята кул-турно-просвѣтна дружба „х. Ди-митъръ“. Значението и смильт-ла на тия паметници е двуяко.

Отъ една страна да будятъ ро-дюлиови чувства въ подрас-тващите синове въ тоя край,

вдѣхвайки въ тѣхъ идеализма на Хаджиия и даскал Добри,

да бѫде стражъ на българци-на-тукъ, и отъ друга — да бѫдатъ знакъ на благодарност и признателност къмъ бургаско-то общество за оказания приемъ и гостоприемство на нѣколко хиляди сливенци въ Бургасъ.

Самите бюстове сѫ израбо-тени много сполучливо и съ чувство отъ нашия съгражда-нинъ — скулптуръ В. Вичевъ, и сѫ поставени на две отъ най-видните места въ градината.

Освещаването бѣше, колкото тържествено, толкова и внуши-телно. Бургаското граждансество и живущите въ Бургасъ сливенци се бѣха стекли масово, а надъ 500 души гости бѣха дошли специално за тържеството отъ Сливенъ.

Д. П.

За пѫтъ Сливенъ—Елена

Пѫтникъ, миналъ недавна съ автомобилъ по пѫтъ Сливенъ—Елена, следъ като описва красивите местности презъ които е прекаранъ този важенъ съоб-щителъ нервъ, прави, въ в. „Зора“ отъ 15 т. м., основателни бележки за лошото му по-държане и опасността отъ пълното му разрушение, следъ като се направиха толкова ма-териални и човѣшки жертви за прокарването му.

Да се говори за голѣмото значение на този пѫтъ е излишно. То е безспорно, отъ сто-панско, туристическо и страте-гическо гледище. Нуждно е са-мо да се направи истинско шо-се, съ всички съоржения и подържания, а не да бѫде са-мо прокаранъ и недовършенъ пѫтъ, който времето все по-лесно ще го разрушава.

„ИЗТОКЪ“ не служи за прехрана на безработни „журналисти“; не е и прикритие на фалирали парт-изански величия.

Положението на лозарството у насъ

Изъ сп. Стопанство — 1936 г.

Споредъ съденията на Министерството на земеделието, до 31. XII. 1935 год., пространството на лозя е достигнало 1,103,440 декари. Презъ погонната година, предвидъ предстоящето влизане въ сила на наредбата-законъ за уреждане засаждането на нови лозя и попълване на съществуващите, се засадиха приблизително двойно повече лозя, отколкото се засаждаха нормално презъ последните години, тъй че днес имаме около 1,150,000 декари лозя съ винени и десертни сортове. До края на 1934 год. площта на лозята съ десертни сортове (за износъ) е вълизала на около 160,000 декари, отъ които 56,000 декари афузъ, 87,000 декари димитъ, 17,000 дек. чаущъ и разакии. Ако приемемъ, че нарастването на десертните лозя е годишно съ 25,000 декари, презъ настоящата година въроятно имаме къмъ 210,000 декари лозя съ десертни сортове, отъ които 160,000 декари на плодъ. Презъ тази година само сортът афузъ се очаква да даде къмъ 40 милиона кг. грозде, годно за износъ.

Сърдното годишно производство на грозде е къмъ 500 милиона кг., отъ които 120 милиона кг. се консумират във пръсно състояние въ страната, къмъ 40 милиона кг. се изнася въ чужбина и останалото, 340 милиона кг., се обръща въ вино и ракия. Производството на вино се движи, презъ последните години, между 150 и 180 милиона литри годишно. Годишното производство на джигрови ракии е къмъ 7 милиона литри, преименувано съ алкохолно съдържание 50%.

Отъ нѣколко години, главно отъ 1931 год. насамъ, положението на производителите на вино се влоши търде много поради силното спадане цената на виното и ракията. Цените на виното, споредъ Главната дирекция на статистиката, съ спаднати извънредно низко и индексът на посокъването, отъ 1914 год. насамъ, за виното, е наималъкъ, въ сравнение съ индексът на другите земедѣлски продукти. Така напр., докато индексът на хлѣба е 1,860 (100 презъ 1914 год.), на захарта 2,267, на сиренето 1,773, на бирата 3,031, — за виното е 851, при общъ индексъ за издържане на живота 1,708.

Голъмото спадане въ цените на виното се дължи, преди всичко, на увеличеното производство, което далечъ е надвишило консумативния капацитетъ на страната, който е къмъ 100 милиона литри годишно. При невъзможността, за сега, да се изнесе, излишката отъ вино тегне на пазара и предизвика депресия на винения пазаръ. Съ закона за вината отъ 15. VI. 1932 год. се разреши приготовлението на безалкохолно вино, чрезъ пресичане съ натриев бензоатъ, въ размѣръ 1 гр. на литъръ. Годишното производство на подобно вино е само къмъ 5 милиона литри, по-голъмата част отъ което отива пакъ за алкохолно производство — за подслаждане на пелинъ. Оценната индустрия, която днес е задължена да приготвя още изключително отъ вино, не погълща повече отъ 5 милиона литри годишно.

Преди влизането въ сила на наредбата-законъ за монопола на спирта, отъ 6 септември 1934 год., една част отъ вината, а именно слабите и болниятъ вина, се изварява въ винен спирт и по този начинъ се ликвидираше съ излишъкъ. Монополът на спирта дезорганизира търговията съ спиртъ и ракии и събра голъм запас отъ спиртъ, който, следъ ликвидацията, остана въ складовете на държавата и днес се хвърля на пазара.

До разпродаването му, което, въроятно, ще продължи още три години, държавата забранява производството на спиртъ отъ вино или ракии.

Нѣкогашнътъ отдушникъ на винарската криза, дестилацията на ви-

ната, днесъ е въ невъзможност да функционира.

Цената на джигровата ракия, поради същата причина, днесъ е толкова ниска, че едва покрива акциза и разходите за получаването ѝ.

Производителите на десертни грозда съ по-добре, тъй като цените на десертните грозде съ значително по високи отъ тези на винено-грозде. Така напр., докато цената на 1 кг. винено грозде въ с. Сухиндолъ е била, презъ 1935 год., 60 ст., тази на гроздето афузъ се е държала къмъ 5 лв. единия килограмъ.

Сравнително високите цени на афузъ се дължат на голъмия износъ на грозде, който миналата година достигна 38 милиона кг. Въ цените на десертните грозда, обаче, също се забелязва ежегодно спадане, което, при увеличаващето се производство, може да предизвика същата катастрофа, която засегна винението грозда.

Държавата се намеси, за да постави известен редъ въ производството на вино и десертно грозде.

Съ наредбата-законъ отъ 25 ноември, 1935 год., се забрани свободното засаждане на лозя съ винени сортове и се регламентира бѫдещето засаждане на лозя съ десертни грозда. Същиятъ законъ районира лозовия сортиментъ, като определи съ правилникъ, кои сортове ще могатъ въ бѫдеще да се садятъ въ дадени райони. Строго приложение на този законъ ще има за резултат спиране увеличаващото се винено производство и подобряване качеството на получаванието грозда и вина.

Положението на българското лозарство е такова, че налага вземането на бързи мѣрки за излизане отъ днешното извънредно тежко положение на винения и ракиенъ пазари.

Тези мѣрки могатъ да се изразятъ въ следното:

1. Разрешаване изваряването на 20 милиона литри слаби и болни вина, безъ заплащане допълнителенъ акцизъ, като държавата спре продажбата на спирта, останалът отъ монопола.

2. Закупуване на 20 милиона литри вино отъ Б. З. К. Б. и изнасянето му, на всѣка цена, въ чужбина.

3. Намаляване или премахване акциза на вината и възстановяване предишния акцизъ на бирата, отъ 7-25 лв. на литъръ.

4. Превръщане, съ вакумапарати, 50 милиона кг. грозде отъ идната реколта въ сгъстена мѣсть, чрезъ посрѣдничеството на Б. З. К. Б. и изнасянето или пласирането ѝ въ 4-кратното на страната.

Проф. Н. Недѣлчевъ

Изъ живота на сливенското студенство

Съ радостъ тръбва да отбележимъ отрадните прояви на колегиалност и смисленост, които виждаме напоследъкъ въ сливенското студенство д-во. Следъ като последното почти бѣше преустановило фактическото съ съществуване, жертвувайки голъмата си предназначение предъ дѣлението и незговорчивостта, днесъ сливенските студенти възврътватъ въ добъръ организационенъ, приятелски животъ.

Презъ сезона се устроиха излети изъ красивите мѣстности на Балканъ, прекарани въ веселби и задушевност; даде се и благотворителенъ концертъ, съ реални резултати. Въобще показа се това, което търде лесно може да се направи и което е въ дългъ на просвѣтениетъ сливенски синове — студенти.

Въ тази насока има още много да се прави и за осъществяванията нашите приятели — студентите ще намѣрятъ подкрепа отъ всички страни.

A.

Едно компетентно мнение — отъ значение за Сливенъ.

Главниятъ инспекторъ въ ветеринарното отдѣление при М-вото на Земедѣлѣтъ и заведующи службата кланици и хали — Д-ръ Мирчо Йордановъ, който току че се завърна отъ международния конгресъ по хладилното дѣло, въ Хага — запитанъ по въпроси за последното, които интересуватъ нашия градъ, между другото каза:

„Доказано е, че е най-добре и се практикува навсъкъде — да се строи единъ универсаленъ хладилникъ при кланицата на града, а при хали се правятъ малки надземни хладилници, за временно запазване на продуктите.“

Много е жалко, че Сливенъ, единъ отъ голъмите градове е още безъ градски хали и безъ кланица, каквито му съ толкова нуждни, още повече, че презъ настоящия сезонъ само, се строятъ въ страната хали и кланици за 150 милиона лева.“

Предавайки горните компетентни мисли на г. Йорданова, ние предоставяме на всѣки съзнателенъ сливенски гражданинъ да ги съпостави съ грубата и подла действителност, която създадоха нѣколко лица въ града ни, и станаха причина и тази година въ Сливенъ месото да се продава като въ нѣкой забутанъ ориенталски пазарь — посипвайки отъ прахолиците на улицата, облизвано отъ кучетата и плюто отъ мухи.“

Направи се и едно недопустимо и незаконно вмешателство въ работите и строителната политика на Сливенската община, което връща града ни съ години назадъ, въ неговото и безъ това закъсняло и мъжко осъществимо благоустройствство.

Въмѣсто да бѫде подпомогнатъ единъ беденъ, старъ и отъ значение за държавата ни градъ — смачкаха се волитъ, които можеха да творятъ за неговото настояще и бѫдеще, за да бѫдатъ замѣнени съ дръзките попълзвания на тези, които гледатъ на обществените служби като на мѣста, отъ които могатъ да се получатъ или увеличатъ нѣкакви мизерни пенсии.

Сливенъ има нужда отъ работници за своята сѫдба, а не отъ кариеристи, обществеността на които се покрива съ едно кило пържоли и се побира въ една дамаджана вино!

Сливенци искатъ хали и тези имъ законни и осъществими искания не тръбва да бѫдатъ препятствувани отъ нѣколко случаи на безличия, въ мащенския инатъ и капризи на които има и нѣкакви тъмни смѣтки и намерения!

Едно незабравимо посещение

Ученичките отъ бургаските слети гимназии, лѣтуващи въ с. Ичера и тѣхните ръководители, въ желанието си да обходятъ и се запознаятъ съ красотите на сливенския балканъ, посетиха на 8 и 9 т. м. колонията на сливенските основни училища въ мѣстността „Чуката“.

Приема, който се направи на ученичките и ръководителите, бѣше колкото миль, толкова и сърдечень. Въръдъ една, действително, живописна мѣстностъ, предъ, която се откриватъ величествени и разнообразни гледки, е построена удобната и хигиенична сграда на колонията. Тамъ, подъ вешето ръководство на г-нъ Ненчевъ, единъ, действително, предъ, се на високо благородното дѣло, учитель, подпомгнатъ отъ не-по-малко дейни помощници, се върши нѣщо, за което малцина иматъ представа. Повече отъ 200 измѣжени деца, поставени при еднакви условия, отлично хранени, системно обучавани и възпитавани и тѣхните бедни родители, ще тръбва да благодарятъ искрено на всички виновници за това наистина високо благородно дѣло.

Само по този путь, на грижи къмъ бедните и нуждаещите, въ живота се създава и култивира взаимна обичъ.

Тези измѣжени, но мили деца, отъ сливенската колония и тѣхните по-голъми другарки дошли при тѣхъ отъ бръговете на Черно море, не ще забравятъ никога срещата си въ Балканъ, а особено часовете прекарани въ пѣсни и забави презъ вечерицата около голъмия огнь, който освѣтлявайки далечъ и по всички посоки красивия български Балканъ, дано никога не угасва както тамъ, тъй и въ сърдцата на онѣзи,

които искрено милятъ за бѫдещето и здравето на идните поколения.

Отъ името на ръководителя на бургас. колония.

с. Ичера, 9 августъ 936 г.

Ст. Чолаковъ
(учител)

Дава се подъ наемъ единъ или два сълнчеви апартамента нови, модерни отъ 5 стаи, кухня, чешма, клозетъ. Булав. Цар Симеонъ и ул. Лажданска.

Платете абонамента си

Българско общинско управление

Сливенска окolia.

Обявление

№ 2928

Известява се на интересуващи се, че на шестнадесетия день отъ еднократното публикуване, отъ 14 до 16 часа, въ общинската канцелария, ще се произведе за трети путь търгъ съ тайно наддаване за продажбата на дървесната маса отъ съчището за 1936/937 ст. година, въ мѣстн. „Саркаджика № 1“, Жълтъ-бръгъ землище отъ 1914-25 дек., съ първоначална цена на декаръ 80 лв., или обща девизна стойност 15315 лв. Оферти ще се приематъ до 15 часа и 30 минути въ деня на търга. Залогъ за правоучастие въ търга — 5%, който се допълва до 10% следъ утвърждаване на търга. Всички разноски сѫ за сметка на предприемача.

Тържните книжа могатъ да се видятъ всѣки приложителенъ день и часъ въ общинската канцелария.

с. Бѣла, 11.VIII. 1936 г.

Отъ общината

Примѣръ на джулюнчани

Село Джулюница лежи източно отъ гара Горна-Орѣховица. То е голямо градинарско село, брои надъ 600 жители. Разположено е въ долината на р. Янтра, на притока ѝ Стари-Рѣка, която отъ северъ къмъ югъ притича край селото. Между селото и ж. п. гара, по лѣвия бръгъ на рѣката, се простира мѣра-паша за селски добитъкъ.

Отъ памти-въка градинарите отъ селото отиваха по градини въ странство, най-вече Ромъния. Следъ 1920 г. чуждите държави почнаха да правятъ спѣнки. Тормозени, повечето градинари останаха на работа въ селото си. Взеха подъ наемъ част отъ селската мѣра. Нѣкои си изкопаха кладенци, а други поставиха моторъ за наполиване. Около 150 души вземаха парцели отъ 2 до 10 декара всѣки и отъ пустата до тогава мѣра създадоха образцови градини. Днес мотора е общински и наемателите плащатъ 250 лв. на декаръ, за годишно наполиване. Градините се разработиха, оградиха противъ вѣтъра съ тръстики, наториха, поставиха парници и почна

ИЗТОКЪ

ОБЯВИ: официални по 2 лв. кв. см.
съдебни — по 1 лв. на дума,
търговски и др. — по спораз.

ГОДИШЕН АБОНАМЕНТ 60 лв.
АДРЕСЪ: в. „Изтокъ“ — Сливенъ

Лътовище за деца на заможни родители

Децата също най-ценното народно богатство. Споредът децата — и утешният обликъ на обществото. Това се съзнава добре, и отъ две десетилетия насамъ у насъ се прави не малко, за да се подчертает, че двадесетият въекъ е наистина въекъ на детето. Ясли, здравно-съвещателни станции, детски приюти, градини, трапезарии, лътовища, игрища и пр. — това също начинания отъ широкъ вече масшабъ, за които преди 20—25 години можеше само да се мечтае. Прави се и тръбва да се прави още много за децата. Защото децата — това също утешният пълновръстни граждани.

По отношение на тълесната и духовната закрила на децата във време организацията на едно такова лътовище, къде, какът и кога да бъде построено помъщението му — това също второстепени подности, които ще се уредят отъ после.

На града ни не липсва ни едно отъ условията за създаването и съществуването на едно подобно лътовище. Имаме богат изборъ на място. Имаме богат опит и практика във това отношение. Учителите, чито инициативи съществуващите трапезарии и лътовища, ще дадат ценното си съдействие по организирането и ръководството на работата. Иска се, както се каза вече, само желание, новече съзнание и въра въ успѣха на дългото.

Нямамъ за цель да изтъквамъ тукъ грамадното значение на лътовищата за здравето и възпитанието на децата. Че тъкъ укрепват и застраяват тълото и душата на детето, че създават условия за придобиване на ценни навици и развитие на най-различни социални чувства, че също незаменимо срѣдство за предпазване крехката детска душа отъ злотворното влияние на улици, и пр. и пр. — това на всички малко — много съзнателен родител е добре известно. Азъ искаамъ само да повдигна въпроса и да подканя милът за бъдещето на деца и народъ да кажатъ думата си по него и да посочатъ начинъ за правилното и навременно му реализиране.

Родител-учителъ.

*) Миналата година комитетътъ на детското лътовище на Чуката е изразходвалъ за издръжката на 200 деца по 25 дни кръгло 70,000 лв. — или по 350 лв. на дете.

Банчани благодарятъ на Сливенските студенти

Кметът на пострадалия отъ стихийния пожар гр. Банско е отправилъ следното благодарствено писмо до председателя на Сливенското студенческо д-во „Д. П. Чинтуловъ“ за скромната и сърдечна помощъ, която членовете на дружеството съзирали до тежко пострадали отъ пожари добри и патриотични българи — банчани.

Господинъ Председателю,

Честът ми е да стана изразителъ на вълнението и дълбокото чувство на признателност, които изпитаха пострадали във гр. Банско отъ стихийния пожар на 14 юни т. г., следъ получаване на щедрата, за Вашата скромна материална възможност, помощъ отъ хиляда лева.

Съблагородниятъ си жестъ Сливенските студенти затвърдяватъ обрата, че младите български академици живеятъ съ идеалите, чувстватъ и страданията на своя народъ.

Очевидно, постигналото ни нещастие дълбоко е отекнало въ Великия благородни сърдица, където се е вселилъ духътъ и идеализма на Чинтулова, Хаджи Димитра и плеадата борци, които Сливенъ даде предъ жертвеникътъ на националната свобода и духовенъ възходъ.

Предайте, Господинъ Председателю, на Вашите членове безкрайната благодарност на пострадалиите жители на гр. Банско за помощта, която дадохте, и която чувствително облечки нещастието имъ.

Кметът: (п) Д. Даскаловъ

Вакантна е длъжността втори п. кметъ при Сливенската община. До сега също подадени десетина заявления отъ кандидати за същата. Преди нѣколко месеца бѣше подадъ заявление за тази служба адвоката Йорданъ Поповъ, но днесъ същия е назначенъ вече за кметъ, а не както той е искалъ — п. кметъ на града ни.

Гладни години!

Изъ нашия балканъ

ЕСЕНЬ ПОДЪ КУТЕЛКА

АКВАРЕЛЬ отъ Йор. Инковъ

Единъ художникъ, който, може да се каже, че долавя най-добре, неестественните цветове на „Сините скали“ и сполучливо ги предава въ своите акварели, така искренно напоени съ животъ и простота — е нашия съгражданинъ Йор. Инковъ. Неговите потоци, полни, дървета и скали излъчватъ живо нежността на онази богата хармония, която се стели по порfirните чуки на планината — отъ морската синевина при изгрева, до златния пурпуръ съ който феерично ги обсила кървавия залъзъ.

Сливенци очакватъ отъ своя скроменъ съгражданинъ по части покази на неговия художнически даръ и любовъ къмъ родния Балканъ.

ХРОНИКА

РЕДАКЦИЯТА изпраща чрезъ пощата квитанции на неиздължилите се абонати. Не връщайте раздавача, изплатете си абонаента — „Изтокъ“ разчита на Вашата подкрепа.

Бившиятъ пом. кметъ Кебеджievъ се установи на частна практика — адвокатъ във гр. Сливенъ — писалище на адвоката Петър Димитровъ.

Презъ седмицата града ни бѣ посетенъ отъ г-да министръ Луковъ и Красновски.

Картината „Новиятъ хотелъ при Банитъ“, печатана въ миналия брой на вестника е отъ нашия сътрудникъ — художника Йор. Инковъ.

Миналата седмица пристигна въ града ни бившиятъ кметъ — г. арх. Г. Козаровъ. Той прояви живъ интересъ къмъ всички начинания въ града ни, посети работниците, които разширяватъ пътеката за върха на Хамамъ баиръ, където съ негови срѣдства ще се строи лътно училище, посети кладенеца за оросяване на Краставо поле и съ огорчение е констатиранъ, че работата по доизкопаването на този кладенецъ е преустановена.

Комитетътъ за въздигане на паметникъ на убитите презъ войните сливенци единодушно е решилъ да помоги общината да отчужди за площица мястото предъ Военния клубъ до главната улица и въ та образувания площица да се построи паметника. Това е най-правилното разрешение на въпроса и нека се надяваме, че отъ всичките се прояви добра воля за да имаме единъ благоустроенъ центъръ въ града.

Усилено се работи приспособяването на макаронената фабрика край гарата — за затворъ. До есеня същия ще бъде готовъ.

Две стипендии за специализация въ Германия, по българофизиория и месарския занаят, отпуска презъ тази година М-вото на Търг. Промишлеността и Труда, чрезъ конкурса. Кандидатътъ тръбва да притежава майсторско свидетелство по съответния занаятъ, да също не по възрастни отъ 35 год., съ най-малко III класно образование, български неосъждани поданици. Заявления съ диокументи се подаватъ най-късно до 25. септември т. г.

Чиновниците не бива да зависятъ въ миналото отъ картиза на забравилите се партизани. Но тъкъ не бива да зависятъ, пъкъ, днесъ отъ заинтересоваността на стоящите по горе отъ тъхъ малки и големи началства, както, защастие тукътаме само, има случаи днесъ. Нѣма по-големо зачитане способността на единъ кметъ отъ признателността и любовта на гражданинъ, надъ които е властувалъ, изразена едва следъ уолнението му. Следва ли тогава този кметъ, пъкъ и неговия помощникъ, да бъдатъ уволнени.

Изъ сп. „Бразда“ бр. 12 отъ 8 августъ 1936 г.

Отъ 15. септември до 15 октомври т. г. ще се изврши изследване (пребояване) на всички самостоятелни занаятчи въ страната, както и тъзи корто иматъ техническа самостоятелност като участници въ занаятчийски работилници (чл. 82 отъ правилника по з. за занаятчи). Изследването ще се изврши отъ органите на Дирекцията на Статистиката, Т. И. Камари, занаятчийски сдружения и основниятъ учители и ще служи като база за бѫдящите занаятчийски осигуровки.

Подъ сѫдъ. Научаваме се, че Господинъ Областниятъ Директоръ е далъ разрешение на Господина Прокурора при Сливенския областенъ съдъ да заведе следствие срещу кондуктора Иванъ Стефановъ, за тенденциозните обвинения, които последният отправи по адресъ на Георги Кебеджievъ въ битността му. Кметъ при Общината.

М-вото на Просвѣтата е поискало отъ редактора на излизашщото въ града ни детска вестниче „Изгрѣвъ“ — г. С. Султановъ, сътрудникъ на вестника ни, да представи отъ теченията на същото, за да бѫдатъ изложени на международната изложба на детска и юношеска литература въ гр. Талинъ — Естония. Поздравяваме г. Султанова съ успеха на вестничето му.

„ИЗТОКЪ“ служи на родния градъ и българската култура.

Печатница „Задруженъ трудъ“ Царъ Симеонъ 74